

ת"פ (ירושלים) 23861-06-21 - מדינת ישראל נ' מאיר תורג'מן

ת"פ (ירושלים) 23861-06-21 - מדינת ישראל נ' מאיר תורג'מן ואח'מחוזי ירושלים

ת"פ (ירושלים) 23861-06-21

מדינת ישראל

נגד

1. מאיר תורג'מן

2. משה הבא

3. יצחק תורג'מן

4. דוד בוזגלו

5. לורנט לוי

6. דוד קליינר

בית המשפט המחוזי בירושלים

[02.09.2024]

כבוד השופט אוהד גורדון

החלטה

לפני בקשות שהגישו הנאשמים 3 ו-5 לאחר סיום פרשת התביעה, בטענות של "אין להשיב לאשמה". עיינתי בעמדות הצדדים ושקלתי את טיעוניהם. לאחר בחינה, מסקנתי היא כי יש לדחות את הבקשות:

1. נאשם המעלה טענת אין להשיב לאשמה, הנשענת על סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, ניצב בפני משימה מורכבת.

זאת, משום שמבחינת המאשימה די, בשלב זה, בהבאתן של "ראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה [...] אין משמען כאמור ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא [...] ראיות במידה היוצרת אותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את הנטל של הבאת ראיות (להבדיל מנטל השכנוע) מן התביעה לנאשם". במישור הבחינה השיפוטית של טענת ההגנה "אין לדקדק בשלב דיוני זה כחוט השערה ולערוך בדיקה מסועפת כדי להסיק אם אכן הוכח לכאורה כל פרט שולי וכל יסוד מישני מאלה שהוזכרו באישום. די בכך שיהיו ראיות לכאורה לגבי היסודות המרכזיים של האישום" (ע"פ 732/76 מדינת ישראל נ' כחלון (21.11.77)). בנוסף, המינוח "לכאורה" פורש כמעצב את הבחינה באופן שאינו מתמקד בשלב זה של ההליך בבחינת משקלן של הראיות, מהימנותן והאמון שיינתן בהן (ע"פ 5105/02 אבו קישק נ' מדינת ישראל (21.10.02), ת"פ (י-ם) 167/03 מדינת ישראל נ' כהן (10.10.05), ת"פ (ב"ש) 55816-01-23 מדינת ישראל נ' סיטקינב (25.8.24)).

2. הבחינה בהתאם לקריטריונים אלה, של חומר הראיות שהוצג עד כה ולצדו יריעת המחלוקת, לא מאפשרת לקבל את הבקשות. מסקנה זו תנומק להלן בקצרה, וזאת בשל השלב בהליך בו אנו מצויים, בהבהרה כי אין להסיק מהחלטה זו בדבר הכרעת הדין שתינתן בסוף הדרך.

3. לנאשם 3 יוחסה עבירה של קבלת שוחד במסגרת האישום השני לכתב האישום. עניינו, כך על קצה המזלג, בטענה כי הנאשם 4 נתן שוחד לנאשמים 1 ו-3, באמצעות מתת שקיבל הנאשם 3 (כהעסקה וכעמלה בגין תיווך בעסקה). באישום נטען למעורבות הנאשם 1 בהליכים שניהלה התביעה העירונית כנגד נאשם 4, ובקידום אישור פרויקט נדל"ן שהנאשם 4 תכנן לבנות.

לעת הזו נראה, כי עיקר המחלוקת שבין הצדדים עניינו לא בעצם קבלת המתת הנטען אלא בשאלת אופיו, התמים או הפסול. כאמור אין זו העת לקבוע מסמרות בנושא, כי אם לבחון עמידה בקריטריונים שנדונו לעיל. לעניין זה די בעצם קבלת טובות ההנאה בידי נאשם 3 שהוא בנו של נאשם 1, ובאינדיקציות שהוצגו לפעילות הנאשם 1 במסגרת תפקידו הציבורי הבכיר בנוגע לענייני הנאשם 4, לפעילות הנאשם 3 במסגרת כהונת אביו בעירייה לרבות בקשר לנאשם 4, ולשאלת הפומביות שניתנה להעסקה הנטענת של נאשם 3 אצל נאשם 4.

די בתמונה זו כדי להקים את הנטל הראיתי שנדון לעיל, עבור הנאשמים הקשורים באישום זה ובהם הנאשם 3.

4. לנאשם 5 יוחסה עבירה של מתן שוחד במסגרת האישום השלישי. המתת הנטען עניינו במימון רכישת תווי קניה, ולגישת התביעה הדבר נועד להטות את הנאשם 1 למשוא פנים במסגרת מילוי תפקידו בעניינו של הנאשם 5, בדגש על טיפול העירייה בפרויקט "כיכר המוסיקה".

גם כאן מתמקדת המחלוקת, כך נראה לעת עתה, בשאלת אופיו של המתת הנטען - כאקט נדבנות תמים (ולטענת ב"כ הנאשם 5 גם שולי ביחס לפעילות הצדקה של מרשו) או כחלק מיחסי שוחד פסולים.

וגם כאן, מבלי לקבוע מסמרות להמשך, די לשלב זה באינדיקציות הראייתיות שעלו בפרשת התביעה. כך לעניין עצם מתן כספי המתת הנטען ולשימוש שנעשה בהם, למעורבות הנאשם 1 בתפקידו הציבורי הבכיר בעניין "כיכר המוסיקה" ובקשר לנאשם 5, ובשים לב לרכיבים עליהם הצביעה המאשימה בתגובתה, בטענה לקשר ענייני וכרונולוגי בין השניים. אלה מחייבים לדחות את טענת "אין להשיב לאשמה" גם בנוגע לאישום השלישי, לרבות בעניינו של הנאשם 5.

5. שתי הטענות מושא החלטה זו מעלות, אפוא, את שאלת הוכחת טיבו של מתת כחלק מקשר פסול נטען של מתן שוחד וקבלתו. מבלי לגרוע מן המשימה המורכבת שבפני התביעה או מההסברים והטענות שהציגו באי כוח הנאשמים במסגרת בקשותיהם, איני סבור כי מצב הראיות הוא כזה השולל את ההכרח לשמוע את גרסאות הנאשמים בנושא ולהיחשף לראיותיהם.

6. לכן, הבקשות נדחות.

7. המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט אב תשפ"ד, 02 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.